

Sygn. akt II CSK 499/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa M. M., J. M., O. M.,

J. P. i K. H.

przeciwko "J." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów kwotę 1800 zł
(jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez pozwaną Spółkę skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został w pkt III na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej w postaci dwóch obszernych pytań zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do zaprezentowania własnej, preferowanej przez skarżącą, wykładni art. 494 k.c. w zw. z art. 471 k.c. i art. 361 § 1 i 2 k.c., czego nie można utożsamiać z wystąpieniem istotnego zagadnienia prawnego, ponieważ są to dwie odrębne przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. 2013, poz. 490).

